

KLASSIEKE MUZIEK VOOR BABY'S VANAF ZES MAANDEN

Snoezelen met Bach

Natuurlijk is het niet onzinnig om met een kind dat nog in de luiers zit naar een klassiek concert te gaan. *Hemelsblauw* bewijst dat Bach ook voor baby's mag.

CATHÉRINE DE KOCK

In *Hemelsblauw*, de nieuwe muziektheatervoorstelling van Pantalone die zaterdag in Berchem zijn Belgische première beleefde, laat een klassiek pianotrio kinderen vanaf zes maanden oud kennismaken met klassieke muziek. We horen het u al denken: dat heeft amper voortanden of het moet al tegen zijn zin op Rachmaninov kauwen. Iedereen die klassiek met de allerkleinsten mijdt omdat het zou gelijkstaan met babygekrijs en ouderhoofdpijn: *Hemelsblauw* geeft u lik op stuk.

BEZWAAR NUMMER EEN: Een kind verveelt zich steendood tijdens een klassiek concert.

Niet als het een poëtische voorstelling op kindermaat is, zoals *Hemelsblauw*. De voorstelling brengt meer dan werk van componisten als Brahms, Bach, Haydn, Schubert en Satie. Het is ook een rijke visuele belevenis over het thema van slapen en dromen. Het podium is een groot bed met in het midden een piano. De cellist en de violiste spelen op blote voeten en delen rode ballonnen uit. Er zweven grote mobielen met schaaapjes, meeuwen en wolkjes, die Klaas Vaak-personages ter plekke in elkaar knutselen. Er worden luchtballonnen en twinkkelende sterren geprojecteerd, tot groot jolijt van mijn eigen kruipertje.

Genoeg toeters en bellen om baby's en peuters 45 minuten lang te boeien. En ook muzikaal was de afwisseling van dromerige passages met snellere stukken afgestemd op de concentratieboog van kleintjes.

Zelfs de jongste in de zaal, een meisje van amper vier weken oud, had volgens haar familie deugd van het concert. 'Ze reageerde duidelijk op de muziek', zei haar meter Lore, die Lucie in haar armen hield. 'Bij de pittige stukken gingen haar ogen wagenwijd open, tijdens de rustige passages werd ze weer rustig.' Lucies vader Talle werd door zijn ouders ook vroeg meegenomen naar klassieke concerten. 'We willen onze dochters een brede waaier aan muziek laten horen', zegt hij. 'We zetten evengoed punk op.'

BEZWAAR TWEE: Mijn peuter zet gega-randeerd zijn keel open en hoe gênant is dat?

Niet. Want iedereen heeft een potentieel relmakertje mee. Natuurlijk werd tijdens *Hemelsblauw* meer dan op een gemiddeld klassiek concert 'mamaaaa' en 'papaaaa' geroepen.

'Je bent erop voorbereid', zei cellist Paul Sta-

vridis ons na de voorstelling. 'Van een volwassen publiek verwacht je dat het stil is, maar hier weet je dat er sowieso kindjes zullen huilen of roepen. Voor mijn concentratie maakt het niet zoveel uit. Hun spontane reacties zijn heel fijn: je weet meteen of ze mee zijn of niet.'

BEZWAAR DRIE: Die van mij zit toch nooit stil.

Die van mij ook niet. En het goede nieuws is: het is zelfs helemaal niet de bedoeling om braaf te blijven zitten. *Hemelsblauw* wil net dat kinderen de concertzaal, de instrumenten en de muziek met hun hele lijf verkennen. Zo kregen de kinderen ballonnen waarmee ze op het ritme van de muziek mochten schudden. Toen de rookmachine wolkjes blies, begonnen zelfs de peuters in de zaal weer te kruipen om vruchteloos maar geamuseerd naar de rook te grijpen. Maar het allerleukste onderdeel kwam aan het eind, toen de kinderen tijdens 'Spiegel im Spiegel' van Arvo Pärt uitgenodigd werden om op het gigantische bed tussen de muzikanten te komen snoezelen. Een kleutertje wou weleens weten wat er allemaal op de partituur van cellist Paul Stavridis stond, een peutertje dat net kon stappen greep nieuwsgierig naar de pianosnaren die Ilse Stroobant aan het bewegen was, mijn eigen zoon was compleet in de ban van dat gekke ding dat violiste Katrien De Bièvre vasthield. Dichter kan een kind niet bij klassiek komen.

BEZWAAR VIER: Allemaal fijn voor de kleine, maar zelf heb je aan zo'n concert geen fluit.

We hebben anders wel een mooie selectie klassiekers uit de klassieke muziek gehoord. Toegegeven, je mist flink wat noten en nuances, omdat je nu eenmaal vaak achter de kleine aan zit te rennen of omdat de peuter van de burens het op een huilen zet. Het grote plezier zit 'm dus vooral in het feit dat je een zaal vol minimensen met volle verwondering van muziek ziet genieten. Geen betere reclame voor klassiek dan een tweejarige die voor een hele zaal 'bravo' roept, zoals zaterdag in Berchem.

Bovendien is er voor ouders nog een prettig effect: mijn zoon sliep na het concert als een roosje en was nadien opperbest gezind. Ik wil best geloven dat dat aan Bach lag.

'Hemelsblauw' van Pantalone, nog in Genk, Roeselare, Kortrijk en Turnhout.

Het is niét de bedoeling om tijdens de voorstelling braaf te blijven zitten. © Sebanova

Het grote plezier zit 'm vooral in het feit dat je een zaal vol minimensen met volle verwondering van muziek ziet genieten

1ste toeristische attractie van de Provincie Luxemburg

BASTOGNE WAR MUSEUM

www.bastognewarmuseum.be

